

Aleksandrijska biblioteka

Tri veka pre Hrista na obalama Sredozemnog mora, u egipatskom gradu Aleksandriji, sagrađena je najveća biblioteka antičkog sveta, koja je predstavljala glavni obrazovni centar tog vremena.

U Aleksandrijskoj biblioteci nalazile su se knjige celokupnog ondašnjeg civilizovanog društva: dela grčke književnosti, filozofije, prevedene knjige egipatske, persijske i drugih književnosti, zatim prevodi na aramejski i hebrejski, koji su bili važni jer je kroz njih sačuvan i deo grčkih knjiga. Knjige su se nalazile u kompleksu zgrada, od kojih su dve glavne bile Muzej i Serapis. Centralni deo biblioteke činilo je deset velikih sala koje su korišćene za istraživanja. Biblioteka je imala i katalog u 120 knjiga, a pretpostavlja se da je brojila između 500 i 700 hiljada primeraka.

Sudbina ove biblioteke bila je tragična i tokom istorije ona je u više navrata uništavana sa više strana. U vezi s tim postojale su i postoje različite hipoteze: neki smatraju da je biblioteka nestala u velikom požaru koji je zahvatio celu Aleksandriju, dok drugi misle da je namerno zapaljena. Po nekim je spaljivanje naredio Julije Cezar 48. godine pre nove ere, po drugima su to učinili rani hrišćani 391. godine, a postoji i teorija po kojoj su za spaljivanje biblioteke odgovorni muslimanski zeloti koji su lomaču priredili 642. godine.

Obnavljanje Aleksandrijske biblioteke započeto je 1993. posle dugih pregovora, traženja idejnog rešenja i raspisivanja konkursa, na kom su pobedili Norvežani (arhitektonski studio Snohetta Architects). I konačno, zgrada u obliku ogromnog solarnog diska, okrenuta Mediteranu, svečano je otvorena 16. oktobra 2002.

godine, na ceremoniji kojoj je prisustvovalo više od 3.000 javnih ličnosti, od političara i kraljevske loze, do slavnih umetnika i dobitnika Nobelove nagrade. Komemorativnu ploču otkrili su egipatski predsednik Hosni Mubarak i prvi čovek Francuske, Žak Širak.

Oblik zgrade biblioteke simbolizuje izlazeće Sunce, a na granitnom zidu sa južne strane zgrade uklesana su slova većine svetskih pisama kao simbol nacionalne, kulturne i jezičke šarolikosti koja se čuva u ovoj građevini. Ukupna površina zgrade je oko 40.000 kvadratnih metara. Unutra se nalazi najveća javna čitaonica na svetu i specijalizovana odeljenja dečije knjige, retkih knjiga, rukopisa, mikrofilmova, Muzej (deo biblioteke uređen po antičkom uzoru), "Nobelova soba", smeštena na trećem spratu, u kojoj se nalaze dela svetske književnosti nagrađena od švedske kraljevske Akademije i dr. A biblioteka ima i svoj sajt, pa koga zanima i nešto više može da pogleda na

www.bibalex.org/English/index.aspx

Divna Milošević

Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
- For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
- Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
- Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.